8. številka. Ljubljana, v četrtek 10. januvarja. XXII. leto, 1889.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer,** izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 10. januvarja.

Pokojni Thiers se je nekoč izjavil, da nobena ustava ne more ostati dolgo časa, ako ne pozna dveh zbornic. To mnenje velicega francoskega državnika in zgodovinarja nikakor ni prazna fraza. Gorenja zbornica je baš zategadel potrebna, da dolenja zbornica ne more delati nikakih prenagljenih skokov, kar bi se posebno lahko pripetilo v državah, v katerih je narod vročekrven in se bijejo hudi politični boji. V tacih državah politikom, zlasti onim, ki se vedno morajo poganjati za popularnostjo, politične strasti zaslepé vid in je spravijo z one poti zmernosti, ki je potrebna za vsako vladanje. Take zastopnike naroda pa večkrat tudi nižji sloji, posebno v tacih deželah, kjer je občna volilna pravica, silijo na nevarna pota. Nižji ljudski krogi dajo se večkrat zaslepiti od raznih pustolovcev in kričačev, ki jim obetajo to in ono, kar se pa ne dá v praksi doseči, ali pa, za kar narod ni še politično zrel.

Zastopniki v višjih zbornicah pa neso tako zavisni od vsakdanjega političnega toka, ter stvari lahko trezneje presojajo. Člani vrhnje zbornice se navadno imenujejo ali je pa volijo imovitejši, inteligentnejši in konservativnejši krogi, na katere ljudske strasti nemajo tacega upliva.

Če pri volitvah za spodnjo zbornico slučajno zmaga kaka radikalna stranka, ki hoče na jedenkrat vse prevrniti, jo gorenja zbornica nekoliko zadržuje. To je potrebno zaradi tega, ker se pri mnogih volitvah ne pokaže zares pravo narodno mnenje. Dá se dokazati, da pri sedanjih volilnih redih lahko manjšina narodova dobi v zbornici večino, če se zanjo glasovi pri volitvah ugodno razdele po okrajih. Večkrat je pa pri volitvah narod zapeljan po raznih agitacijah.

Iz navedenih uzrokov je gorenja zbornica kolikor toliko potrebna. Na drugej strani pa baš višja zbornica ne sme zavirati umnega napredka. V poslednjem času se je v mnogih državah opazilo, da gorenja zbornica nema pravega življenja, da le toliko upliva, da parlamentarno življenje ovira. Taka zbornice se pa mora seveda umno preorganizovati in znova oživiti. Vanjo mora priti nov sveži duh. Pritožbe proti višjim zbornicam slišimo z Angleškega, Italijanskega, Francoskega in Danskega. V poslednji deželi gospodska zbornica naravnost uničuje parlamentarno življenje.

Slišijo se zahteve, da naj se gorenje zbornice odpravijo ali pa preustrojijo. V Italiji so se že lotili, da preustrojijo senat. V Franciji mnogi zahtevajo, da se odpravi senat ali pa vsaj kako preustroji, da bode z zbornico napredoval v liberalnem duhu časa.

Posebno se pa opazuje škodljivi upliv gospodskih zbornic, v katere se vsi člani imenujejo. V takej zbornici večkrat vlada baš narodu nasproten duh, posebno v tacih državah, v katerih vlade neso strogo parlamentarne. V zbornico pridejo možje, ki se odlikujejo z dolgo vrsto plemenitih prednikov ali pa imajo obsežna posestva, a se pa odlikujejo baš po svojem bistrem duhu. Pokličejo se v zbornico tudi možje, ki imajo zasluge za znanost, pa navadno že v pozni starosti, kadar je že zapuščajo duševne sile. Vlada pa pred vsem gleda, da v zbornico ne pridejo ljudje, ki bi imeli svoje trdno prepričanje, a le ljudje, ki so pripravljeni zanjo delati tlako. Naša avstrijska gospodska zbornica kaže tudi vse te pomanjkljivosti. Posebno mnogo je jako starih članov, ki so se že naveličali javnega življenja ter niti k sejam ne hodijo. V njej so člani, kateri ne poznajo duha časa, ki še živé v duhu nekdanjega nemškega centralizma in absolutizma, katerih še ni prešinila ideja narodnosti, katera prav za prav goni politični tek tega stoletja. Vlada, katera sama trdi, da ni parlamentarična, pa tudi pazi, da svežejši življi v to zbornico ne pridejo.

Zaradi tega mislimo, da bi bilo potrebno, da se sedanja gospodska zbornica kako preustroji. Ko je Taaffe bil prišel na krmilo in so avtonomisti se začeli bolj gibati, so tudi v tem oziru že bili prišli na neko srečno misel. Priporočali so, da bi se neko določeno število zbornič nih članov volilo. Volili naj bi jih deželni zbori. S tem bi se deželnim zborom dalo nekako nadomestilo za pravico, katero so poprej imeli, po katerej so volili poslance v državni zbor. Da bi pa ne prišli v gospodsko zbornico iz kake dežele samo poslanci jedne stranke, ki bi imela slučajno večino, bilo bi morda dobro, da bi volili poslanci kmetskih občin posebe, poslanci mest in trgov posebe, in zastopniki veleposestva posebe svoje člane za gospodsko zbornico.

Taka preustrojba bila bi vsekako neki napredek in bi jo zatorej morda podpirali tudi liberalci. Vsaj pokojni Rechbauer je nekda bil prijatelj taki preustrojitvi gospodske zbornice. Po njej bi našle ideje, ki vladajo mej narodom, tudi v gospodsko zbornico pot in v njej bi se začelo novo življenje. Stvar je vredna resnega preudarka, saj bode menda vsakdo rad priznaval, da se naše parlamentsko življenje giblje v že davno zastarelem okviru.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. januvarja.

Govori se, da odstopi **brambeni minister,** tako vsaj se poroča nekemu nemškemu listu. Čuden je pa povod temu. Minister se je pri debati o brambenem zakonu bil nekako preodločno izrekel proti levici. To je neki napravilo slab utis v višjih krogih in zaradi tega bode minister moral narediti prostor drugemu To bi pač bilo malo parlamentarno, če bi se minister moral umakniti, ako se zameri opoziciji, a pri nas v Avstriji je marsikaj mogoče.

Da nesloga mej **Čehi** ni v korist avstrijskim Slovanom, je jasno. Zaradi tega so se pa zadnji čas bila začela pogajanja mej njimi, da bi se dosegel kak modus vivendi, kakor sta se izrazila doktor Engel in dr. Herold v zboru mladočeškega kluba. V imenu Mladočehov sta se pogajala dr. Gregr in dr. Herold, v imenu Staročehov pa dr. Trojan in Meznik. Bili so se že sporazumeli, pa staročeški klub ni bil zadovoljen s tem, kar so se dogovorili. Pogajanja torej neso imela zaželenega uspeha in po listih se sedaj napadajo Mlado- in Staročehi še bolj kakor so se poprej.

Vnanje države.

Ministerstvo **srbsko** le začasno vodi vladne posle, dokler kralj ne pokliče novih ministrov. V Belemgradu se govori, da bode general Grujič najbrž poklican, da sestavi novo vlado ter bode ob jednem prevzel vnanje zadeve. Po drugih poročilih bode pa Tavšanovič prevzel predsedstvo, Vojić finance, Miha Dordjević pa ministerstvo vnanjih zadev. Grujić se zdi baje kralju premalo energičen, da bi mogel ohraniti red v deželi. Tavšanovič je 36leten mož, ki je študiral živinozdravilsvo in kmetijstvo v Pragi.

Ker zbornica **italijanska** ni dovolila vojne priklade, bode vlada morala vzeti več milijonov na posodo.

LISTEK.

Rodbinski spomini.

Ruski spisal G. P. Danilevski, prevel Vinko.

I.

Prababica.

(Dalje.)

Od te dobe je prababico začel ostavljati spomin in umrla je neki večer, nedolgo pred vspomladanskim Nikolo: V rakvi ležala je majhna, suha in lehka kakor dete, a ne kot mogočna in važna graščakinja, kot Peterburška dvorna gospodična, h kateri so se iz celega ujezda svoje dni zgrinjali gostje na poklon. A dasiravno je umrla tajó na tihem, da o tem skoro vedeli neso na neprestano živahnem dvoru sinovem, vender je njena hišna, ostrižena Uljanka, ki se poslednje tedne ni ganila od njenega praga, pozneje pripovedovala v kuhinji, da je stara gospa pred smrtjo po noči večkrat na postelji planila kvišku, v grozi in jadu vila roki, zahtevala zrkalo, gledala vanj, česala sive, razmršene lase ter ugaslimi očmi tiho in obupno sama pri sebi vzdihovala, kakor bi klicala kakega davno umršega, daljnega prijatelja: — Ah, Paškov, Paškov! mili prisrčni prijatelj! kje si, kje si?

Jakob Jevstafovič, mož prababičin, ni imel rodbinskega imena Paškov, in kaka drama je bila skrita v teh predsmrtnih vsklikih Ane Petrovne, ostalo bode bržkone za zmirom nerazjasnjeno, kakor se tudi dnevnik žene njenega sina, katerega je ta baje pisala, doslej še ni našel mej rodbinskimi listinami. Pravijo, da ga je porabil lakaj Abramka, zavijajoč sveče vanj. Tudi carski prstan se je izgubil in zategadel so v zidani rakvi nad starkinim grobom pustili okence, katero je dolgo strašilo plašljive mimo gredoče ljudi in skozi katero so njeni vnuki prejkone pozneje vrgli noter ta prstan, najdši ga pri nekem sosednjem židu.

* * *

Po smrti prababice prišli so v Prišib in v druge vasi njenega sina sodnijski uradniki v zelenih uniformah, vse zapisali zaradi velike zapravljivosti lastnikove ter ocenili za prodajo. Dasiravno konečno ni bilo vse javno prodano, vender je rod Danilov od teh dob silno propadal ter se raztrošal. V prodanem lesu, na mestu trdnjavice, je nedavni lastnik zidal tovarno za sladkor, in skozi njen velikanski, daleč vidljivi dimnik je v istini zletel ves gozd, katerega je bil ded zasadil za zverjád, kakor i tisti, kateri je vzrastel na mestu, kjer so stale steklarne pradedove.

Jedini mogočni hrast, kateri je bil pred poldrugsto leti zasajen pred domom davno zginolih poslopij stotnikovih, stoji še sedaj svež in krepak, na trideset korakov na okrog po zaraslem in podivjanem gozdu pozabljenenega posestva razprostirajoč temne in goste svoje veje. Nedaleč od njega sezidali so nedavno poleg razpadle kamenite cerkve javno selsko šolo. Otroci kmetov, iznova dobivših svobodo, leté iz šole s trnki in knjigami ter skakaje čez rove in plote novih naselbin k reki, časih pa se pod dobom poskrijejo pred dežjem in solncem. Mej njihovim klicanjem ne čuješ več imen Žuka ali Gorličke. Minolosti nemajo nobene, zanašajo se samó na bodočnost. Njih očetje ne orjejo in ne sejejo več niti za stotnika Danila, niti za njega vnuke in pravnuke, marveč za novega gospoda, za sosednjo železnico. Prišla je sem nedavno, razdevajoč stare pristáve, poslopja in utrdbe in ni ga dne, da bi ne kričala: — Pšenice, otroci, pšenice! evo vam zanjo

Z neko Berolinsko banko se vlada že pogaja zaradi posojila. Koliko bode vzela na posodo, še ni prav določeno, ker še neso točno izračunili, koliko bode manjkalo. Vsekako bode treba kacih 480 milijonov lir, morda pa še več.

V **Franciji** se sedaj ves politični svet zanima samo za Boulangera. Odkar je napovedal v Parizu kandidaturo za zbornico, govoré samo o njem. Nikdo ne more vedeti, ali zmaga general v Parizu ali ne. Republičani se bojé, da zmaga, ker se število pravih republičanov mej srednjimi in nižjimi stanovi vedno bolj krči; mej inteligentnimi stanovi nema general dosti pristašev. Mej vsemi člani francoske akademije nema niti jednega prijatelja. Najboljši možje so proti njemu. Jules Simon, ki se ne briga za politiko, odkar so spodili redovnike in nune iz Francije, ker so se s tem po mnenji njegovem silno zagrešili proti svobodi, oglasil s pismom se je sedaj, v katerem izraža najhujše slutnje. Pa tudi mnogi skušenejši monarhisti so proti generalu, ker vedo, da ne dela za Orleance, temveč sam zase. Tako spoznava nakane njegove in svari pred njim sivolasi Bufet. Vojvoda d' Aumale, ki je Franciji privojeval Alžir, se je sprl z grofom Pariškim, ker se slednji brati z Boulangerjem. To pa nič ne de. General tudi ne računa na pomoč teh mož. Nadeje se na srednje in nižje stanove, mej katerimi ima tudi jako mnogo privržencev. Ti stanovi so že nezadovoljni z republiko, katera je dosedaj le preveč pospeševala koristi velicih kapitalistov, zanemarjala pa interese delavcev, malih obrtnikov in kmetov. Davki so močno narasli, odkar je republika in tlačijo najhuje nižje stanove. Državni dolg narastel je do neizmerne visočine. Prebivalstvo je nevoljno na vlado, ker je preslaba, da bi obrnila državni voz na boljša pota, nevoljno na zbornico, ki čas trati z raznimi prepiri, a je popolnem nesposobna za kako produktivno delo. Posebno v Parizu se spominjajo, da je bilo več dela in zaslužka, dokler je bil ondu dvor. Prihajalo je mnogo več aristokratov in mnogo se je potrebovalo za dvor. Posledica temu je pa bila, da je mali obrtnik imel zaslužka. Na Boulangera se zanašajo tudi vsi, ki hrepené po maščevanji za poraze v vojni z Nemčijo. V njem vidijo pravega moža, ki bode Franciji na bojišči zopet pridobil slavo in zgubljeni pokrajini Alzacijo in Loreno. Francozje pa imajo poleg tega še drugo napako, da se hitro vsake stvari naveličajo in vedno žele kaj novega. Zato so se mnogi že naveličali republike in bi radi kako premembo. In mej temi ima zopet privržence general Boulanger. Če vse to premislimo, se preverimo, da je precej verojetno, da zmaga pri volitvi v Parizu. Vsakdo pa tudi ve, da bi izvolitev generala v Parizu ne bila navadne važnosti, temveč ž njo bi se general jako približal svojemu namenu. Če zmaga, bode njegova stranka dobila nov pogum in bode morda le še vprašanje časa, kdaj se bode moral umakniti Carnot Boulangerju, ki pa ne bode več le predsednik države, temveč diktator v pravem pomenu. To posebno dobro vedo tudi v Nemčiji, zato se pa po vseh nemških listih že izraža bojazen za ohranjenje miru. Boulanger se namreč prišedši na krmilo ne bode mogel obdržati drugače, kakor da bode moral začeti vojno z Nemčijo. V notranji politiki ne bode mogel hitro doseči tacih uspehov, da bi mogel zadovoljiti narod, kajti narodnogospodarski položaj se ne dá čez noč zboljšati; moral bode torej začeti vojno. Nemci se pa vojne s Francijo silno boje, odkar neso v najboljših odnošajih z Rusijo. Vsaj so nedavno Berolinski oficijozi pisali, da Rusija čaka ravno, da Francozi napadejo Nemčijo, pa bode tudi začela vojno. To se tudi sedaj dobro vidi, kajti kakor po nekem načrtu pomikajo se ruske čete proti zapadu. Zaradi tega je lahko mogoče, da bode volitev v Parizu odločila ne le o osodi francoskega naroda, temveč tudi o bodoči osodi ošabne Nemčije.

Poslednji čas se o nobenem **angleškem** diplomatu ni toliko govorilo kakor o Morieru. Ta mož je sedaj 62 let star in ima kakor se je nekoč izrazil bivši minister vnanjih zadev lord Roseberry, več talenta, znanja in energije nego vsi drugi angleški veleposlaniki. Morier je sin škotske neplemenite rodbine in katolik, pa si je s svojim znanjem hitro pomagal do visokih mest. Bil je angleški diplomatičen poslovodja v Darmstadtu in Monakovem, poslanik v Lisboni in Madridu, sedaj je veleposlanik v Peterburgu. Mož je v Peterburgu jako priljubljen. O njegovem političnem prepričanji glede notranje politike je toliko znano, da je za avtonomijo Irske. Sedaj se po vseh listih govori o njem, ker je neki nemški list trdil, da je od njega dobil francoski maršal Bazaine 1870. l. prva poročila, da so Nemci prestopili nemško mejo. Bazaine sam pravil je nekda nemškemu častniku, da je ista poročila dobil 15. dne avgusta. Kako da Nemci lažejo in obrekujejo je pa iz tega vidno, ker ta dan Bazaine tacih poročil več potreboval ni, ker so prejšnji dan nemške čete že bile prišle pred Metz ter jih je maršal že lahko videl.

Dopisi.

Iz Braslovč 9. januvarja. [Izv. dop.] Po trgih in večih vaseh zgornje Savinjske doline zbudila se je že zdavnej narodna zavest, in kar je ž njo v ozki zvezi, veselje do narodnega slovstva in hrepenenje po izobrazbi. V malih letih je ljubezen do materinega jezika in omike, katero si more priprost človek le z domačim jezikom pridobiti, tako krepke korenine pognala in tako plemenit sad obrodila, da se smejo zgornje Savinjski trgi v tem oziru z vsakim drugim slovenskim krajem meriti. Spominjajmo se Savinjskega „Sokola“ z njegovim preblagim namenom, kmetske mladenče v boljšo družbo vabiti in jih tako pijančevanja in pretepavanja odvajati, prosto ljudstvo pa za narodne svetinje naše navduševati. Vsako leto prirejajo imenovani trgi veselice v narodnem duhu. Veselice pa neso tako neznatnega pomena, kakor se navadno sodi. Njih prvi namen je res razveseljevanje, kar je za mladega človeka neobhodno potrebno. Pa ž njimi se doseže še veliko več; namreč na veselicah se seznanijo in spoprijaznijo ljudje mej seboj, ki so vender v tolikih in tolikih slučajih drug na drugega navezani, in kar je še največe vrednosti, z narodnimi veselicami pridobi se naše ženstvo najlože za narodno stvar. Tudi v tem oziru je zgornja Savinjska dolina svoj smoter dosegla; kajti inteligencija nežnega spola je že tako narodna in govori tako čist jezik, da more marsikaterega narodnjaka osramotiti.

Čeprav Braslovški trg v sredini teh zavednih krajev leži, spaval je vender dolgo in trdo spanje duševne nezavesti. Temu krivo je seveda, da biva v njem malo inteligentnih ljudij, največ pa, da so še ti za narodno stvar ne samo popolnoma mrtvi, temveč večinoma tudi vsakemu narodnemu podjetju nasprotni, večne razprtije pa, ki so nastale iz gole krušne zavisti, delajo vsako skupno delovanje nemogoče. Sicer se je pred par leti otvorila tukaj sv. Cirila podružnica; pa iz navedenih uzrokov je njeno življenje zelo rahlo in dandanes hira in umira. Če bi se mi torej na tako zvane boljše in omikanejše ljudi zanašali, zaostali bi za našimi sosednimi vasmi do čista. Pa preprosti kmetski posestniki in mladeniči združili so se in ustanovili v preteklem poletji bralno društvo. Ker pa vsled neugodnih v našem trgu vladajočih okolščin imenovano društvo od kraja ni veliko udov dobilo in je začetek vsak težak, obrnil se je njegov odbor do odličnih Braslovških rojakov s prošnjo za podporo. Vender tudi tu so nekaterniki pokazali pravo malomarnost za duševni razvoj svojih domačinov. Navzlic temu razcvita sedaj imenovano društvo prav lepo s pomočjo za branje se zares zelo zanimajočih društvenikov, zlasti pa z velikodušnostjo našega gospoda dekana, ki vse zase naročene liste brezplačno društvu prepušča. Tudi za društveno knjižnico je temelj uložen.

Kako je bralno društvo v Braslovčah potrebno, razvidi se iz splošnega zanimanja naših posestnikov in mladeničev za berilo. Časopisi se pazljivo prebirajo in knjige pridno izposojujejo, da dajajo v dolgih zimskih večerih podučljive zabave. Dobri nasledki marljivega branja kažejo se že sedaj, da se sliši iz ust preprostega človeka veliko čisteja slovenščina in večja izobraženost, kakor pred par leti. Upati torej smemo, da pri daljem razcvitanji bralnega društva in rastočem zanimanji Braslovčanov za slovstvo, narodnost in omiko, bomo tudi mi v kratkem času svoje vrle sosede došli in večkrat kako veselico v narodnem duhu zabeležiti imeli. Zato pa ne držimo rok križem: Audentis fortuna iuvat! Slokanov Tine.

S Pragerskega 9. januvarja. [Izv. dopis.] V tukajšni parni žagi, stoječi šele jedno leto (v židovskih rokah), zgodila se je prva nesreča 8. t. m. Kot strojevodja je bil človek vsprejet, koji ni imel nobene skušnje. Po nevednosti odprl je takozvani „cilinder“, na kar je pár z veliko silo pridrl in dva delavca poparil; 16letnega dečka in jednega moža 30 let. Dečak je bil po obrazu in po hrbtu do nog hudo opečen. Od strahu prijel ga je krč, da ni mogel več ustati, drugi je bil pa po vsem telesu tako hudo poškodovan, da se je le malo kože vidilo, Ležati seveda ni mogel, ker je hude bolečine imel. Nikakeršne obleke ni mogel nobeden na sebi imeti, kajti tam, kjer ni bilo kože, je bilo vse z mehurji pokrito. Prenesli so ga v bolnico v Maribor. Dečak je hotel, da bi ga domov odpeljali ¼ ure daleč, pa izdihnil je dušo, ko ga je ravno njegov ujec hotel vzdigniti.

Prejšnji strojevodja z dobrim izpitom odšel je o novem letu, pa prorokoval, da se bo kmalu kaj hudega zgodilo, ker je dosti nakopičenega lesa okolu, ki ga žid zavoljo visoke cene prodati ne more. Žid je sam sebi kriv, ker svoje ljudi slabo plačuje ter je nevedneža vsprejel, koji ima ženo in 6 otrok, plače pa nekaj manj ko 30 gld. Žena tega cenjenega gospoda se potem takem tudi lahko v kočiji vozi in v baržun oblači; a zdaj, ko žaga stoji, bo menda drugače postalo. Kdor v židovske roke pride, se vedno opeče.

S Ptuja 9. januvarja. (II. izkaz dijaške kuhinje na Ptuji) v samostanu č. gg. oo. minoritov v šolskem letu 1888/89. Meseca novembra l. l. se je ubogim dijakom razdelilo 380 kosilc v vrednosti 57 gld.; meseca decembra l. l. pa 289 kosilc v vrednosti 43 gld. 35 kr. Od 21. septembra l. l. se je že 1197 kosilc v vrednosti 179 gld. 55 kr. podarilo. Z nova so nastopni p. n. č gg. oziroma zastopi darove doposlali: a) vnanji: č. g. M. Grabar, um. župnik pri sv. Urbani, v Slov. gor.. 3 gld.; godovnjaki pri sv. Urbanu v Slov. gor., zložili 1 gld. 80 kr.; č. g. Zupanič Jakob, kaplan v Št. Lovrenci v Slov. gor., 1 gld.; č. g. Rath Fr. župnik pri sv. Lovrenci na dr. p., vrečo pšenice; prijatelj mladine daroval 3 vreče rži in 52 l. vina, neimenovan 1 gld.; č. g. Čuš Janez, def. v Wetmanstättenu, 5 gld.

b) Ptujski: slav. okrajni zastop Ptujski 50 gld., č. g. o. Stazinski Konrad, min., 2 gld.; g. dr. Ploi Jakob, odvet., 4 gld.; g. dr. Triller Drag., odvet. koncip., 1 gld.; g. Kunstek Luka, prof., 2 gld; g. Cilenšek Martin, prof., 1 gld.; g. Klobučar Anton, c. kr. sod. prist., 2 gld.; č. g. Majcen Ferdo, veroučitelj, 1 gld. 5 kr.; č. g. Črnko Marka, vikar, 1 gld. 5 kr.; č. g. Bratuša Alojzij, benef., 1 gld. 5 kr.; č. g. Šalamon Fran, katehet, 1 gld. 5 kr.; g. Spindler Anton, c. kr. kanclist, 1 gld.; g. Suher Fran, avtonomni učitelj, 50 kr.; g. Kankler Ivan, nadučitelj, 1 gld.

Vsem blagim dariteljem in ljubiteljem ubozih dijakov izrekamo najprisrčnejšo zahvalo in stoterni: „Bog plati!“

Nadaljne milodare, bodisi denar, bodisi živila, vsprejema s hvaležnim srcem č. g. B. Hrtiš, gvardijan in župnik na Ptujem.

Domače stvari.

— (Konfiskacija — zopet nepotrjena.) C. kr. državno pravdništvo zaplenilo je dne 15. decembra l. l. 288. štev. našega lista zaradi „Nedeljskega pisma“. Ces. kr. deželno kot tiskovno sodišče te konfiskacije ni potrdilo, a ko se je državno pravdništvo pritožilo na nadsodišče v Gradci, je tudi poslednje pritožbo zavrglo. Zaplenjeni listek bode torej, če tudi „post festum“ prišel na dan.

— (Presvetli cesar) podaril je za nov zvon pri podružnični cerkvi v Orešji na Bizeljskem 50 goldinarjev.

— (Za častnega člana) je izvolila gosp. Josipa Gorupa tudi Narodna čitalnica Novomeška na izrednem občnem zboru dne 2. t. m.

— (Umrl) je preteklo nedeljo v Ospu v Istri tamošnji dekan g. Filip Vončina, porojen 1843. l. v Idriji, v mašnika posvečen 1869. leta. Slovenci v Istri izgubili so v njem izvrstnega dušev nega pastirja in rodoljuba. Lahka mu zemljica!

— (Deželne priklade za 1889.) Presvetli cesar potrdil je deželnega zbora kranjskega

---

novcev, ž njimi bodete sebi in svojim otrokom kupili svobodo, katere ste tako dolgo iskali!

Prababico Ano Petrovno so v okolici vsi pozabili. Slučajno je pred kratkim spomnila nanjo posebno dogodba.

V gospodarskih knjigah pradedovih, najdenih mej starimi notami in gledališkimi kostumi v kovčegu neke umrše, zelo revne starke, nahajal se je pisan dnevnik v obliki koledarja, kamor je praded v teku nekolikih let na kratko zapisoval razne znamenitejše dogodke svojega davno pozabljenega gospodarstva. Februvarja 1768. leta bilo je zapisano v tem koledarji: „Podaril sem Ašenki prekrasen drag kamen in uro iz Lepika. Ivanuški in njegovemu učitelju Grigorevskemu sta bila jako všeč.“ — Julija 1770 bilo je zaznamenovano: „Vrtnar Maksimka Žuk in kupar Luka Gorlička sta ušla. Tudi v sosedstvu je žalostno: brata kapitana — ispravnika, gospoda majorja, umorili so baje njegovi lastni ljudje.“ — V avgustu 1775. l. bilo je zapisano: „Ubežala je dekla Neška in Ašenka me ima radi tega na sumu“ — Marca 1780. l. pa je bila opomba: „Krotil sem Ašenko, ter jo dvakrat za tri dni zaprl v kopel. Žensko pačenje se s tem najlaglje odpravi.“

(Dalje prih.)

sklep, po katerem se bode letos pobirala: 40% priklada od užitnine za vino, vinski in sadni mošt in meso; priklada od vseh porabljenih likêrjev in poslajenih opojnih tekočin po 6 gld. od hektolitra; od vseh drugih žganih pijač po 18 kr. od hektoliterske stopinje (stostopnega alkoholometra); 28% priklada od neposrednih davkov v zmislu deželnih zakonov z dne 5. avgusta 1887 dež. zak. štev. 24. in z dne 16. decembra 1888 dež. zak. štev. 26.

— (Zabavni večer „Pisateljskega društva“) bil je dobro obiskan. G. vodja Šubic je razlagal o fotografiji, gg. tajnik Pirc in prof. Pintar pa sta na večjih in manjših aparatih kazala način fotografovanja. Prihodnji zabavni večer bode v soboto 19. januvarja, ker je 12. januvarja dramatična predstava v čitalnici.

— (Mejnarodni sokolski shod v Parizu.) Za letošnje svetovne razstave bode v Parizu mejnarodni telovadni shod, h kateremu so francoski telovadci povabili telovadna društva z vsega sveta, izimši nemška. Češki „Sokoli“ in kakor čujemo, tudi poljski, so že obljubili svojo udeležbo, „Sokoli“ hrvatski se še neso odločili, a bodo, kakor javlja „Agramer Tagblatt“ najbrže vabilo tudi vsprejeli. V listu „Sokol“, katerega smo včeraj omenili, je mej drugim tudi članek: „O tělocviku a telocvičných spolcich v Paříži“, v katerem pisec poudarja, kako važno bi bilo, da se v Parizu ustanovi češko ali slovansko telovadno društvo Omenjeni članek priporočamo našim „Sokolom“ tudi radi tega, ker je v njem marsikaj ukovitega ob organizaciji francoskih telovadnih društev, katerih je v Parizu do 50.

— (Požar.) V Meretincih na Ptujskem polji nastal je dne 3. t. m. v hiši Josipa Žnidaršiča ogenj, ki se je razširil tudi na sosednja poslopja. Pogorelo je pet gospodarjev, mej katerimi so bili samo trije za neznatne zneske zavarovani. Razen poslopij pogorelo je tudi vse orodje, žito in seno.

— (Koliko vzame mala loterija.) „Statistische Monatschrift“ ima izkaz, kateremu se povzame, da se je od 1819 do 1884 nič menj kakor 786 milijonov goldinarjev zastavilo v malo loterijo. Poslednja leta zastavilo se je povprek 21 milijonov na leto, tako da se je gorenja vsota gotovo že zvišala na 870 milijonov goldinarjev. To je orjaška vsota, po krajcarjih in groših nabrana v najubožnejših krogih človeških, skoro 900 milijonov goldinarjev samih solz in potnih kapljic!

— (Čitalnica Postojinska) priredi v nedeljo 13. januvarja t. l. v svojih prostorih. Vspored: 1. S. Jenko-A. Nedved: „V ljubem si ostala kraji“, moški zbor. 2. Gounod: „Faust in Margareta“, svira na citre g. Al. Lavrenčič. 3. Stritar-Kocijančič: „Slovo“, moški čveterospev. 4. „Srečno novo leto.“ Vesela igra v jednem dejanji. 5. Loterija. 6. Ples. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Ustopnina za ude samce 30 kr., z družino 50 kr.; za neude samce 50 kr. z družino 1 gld. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

— (Slovensko „Bralno društvo“ v Kranji) priredi v soboto t. j. 12. t. m. v prostorih gospe Marije Killerjeve sijajen ples. — Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za člane 30 kr.; za nečlane 50 kr. Gospe in gospice proste. Ker se posebna vabila sl. društvom ne bodo razpošiljala, blagovole naj je ta objav kot taka zmatrati.

— (Vabilo k občnemu zboru) čitalnice v Kviškem pri Gorici v dan 13. januvarja 1889. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročila tajnika in knjižničarja. 3. Poročilo denarničarja o računu preteklega leta in o preudarku za bodoče leto. 4. Morebitni predlogi. 5. Volitev novega odbora. Začetek zborovanja ob 1/2 4. uri popoludne.

Dosedanji odbor.

Volilcem v Tržaškej okolici.

Duša našega narodnega obstanka v Trstu in okolici je politično društvo „Edinost“. Ono se žrtvuje v probujenje zaspanih okoličanov in jih kliče „v boj“ o vsakej priliki, kadar gre za lastno dobro slovenskega prebivalstva v Tržaškej okolici, katero se tujcem doslej ni še popolnoma izročilo na milost in nemilost. Važno svojo dolžnost vrši politično naše društvo vestno o vsakej dobi; posebno važno nalogo pa ima spolnjevati o priliki volitev v mestni zastop, kajti glas posameznega zastopnika v mnogih slučajih odločuje o blagorji tisočih svojih volilcev. Pomislite to, okoličani in ne prodajte se nepremišljeno zagrizlim svojim nasprotnikom.

Volitve, kakor smo bili že v prejšnjih številkah omenili, so pred vrati. Dolžnost je vsacega zvestega narodnjaka, da sluša glas svojih voditeljev, ter jim strogo in brezpogojno sledi na onem potu, katero mu kažejo o tako važnih slučajih.

Odbor političnega društva „Edinosti“ posvetoval se je, svest si svojej nalogi, že dokaj časa o načrtih glede bližujočih se volitev. — Sklical je konečno dne 6. t. m. zaupne može vseh 6. volilnih okrajev k dogovoru v Trst in z veseljem beležimo, da se je sešla večina naših čvrstih korenik iz tržaške okolice.

Društveni predsednik g. Ivan Nabergoj pozdravil je torej s posebno radostjo zbrane neomahljive gospode. V svojem nagovoru zahvalil se jim je na vsem sedanjem trudapolnem delovanji v probujenje naroda, razložil v krepkih potezah velevažen smoter posvetovanja, polagajoč vsem zaupnikom na srce, naj vsakdo po svoji sili neustrašno deluje v posameznih okrajih, da se takoj ustanove volilni odbori, kateri naj bi se mejsobno posvetovali ter predlagali po vestnem preudarjanju svojega kandidata.

V volilne odbore priporočajo se nastopni gospodje:

V I. volilnem okraji.

Škedenj: Sancin Jožef, Sancin Ant., Godina Andrej, Sancin Miha, Sancin Ivan, Godina Jože, Godina Ivan in Sancin Vincenc.

S. M.-M.-spodnja: Anton Miklavec, Josip Kuret, Ivan Jež.

Sv. M. M. zgornja: Ant. Kariž, Ant. Čok, I. Vecchiet.

V II. Volilnem okraji.

Rozzol: Matija Slamić, Matija Lah, Anton Opara, Josip Grdol, Jernej Benčič.

Chiadin: Jakob Purič, Fran Nadlišek, Kljun Anton.

Lonjera: Martin Pečar, Martin Kljun, Andrej Čok, Miha Čok, Anton Glavina, Anton Pertot.

V III. volilnem okraji.

Verdela: Štefan Nadlišek, Anton Trobec, Iv. M. Vatovac, Anton Kermec, Josip Vatovec, Iv. M. Hrovatin, Fran Črnigoj, Fran Živec, Josip Negode, Andrej Godina, Fran Godina, Anton Godina, Ivan Godina.

Kolonja: Josip Zulian, Andrej Hrovatin, Fr. Zulian, Karlo Ferfolja, Lovrenc Nadlišek, Ferluga Ivan pok. Andreja.

Škorkola: Josip Turk, I. M. Senica, Josip Jerič, Ivan Gregorič, Ivan Kramar.

V IV. volilnem okraji.

Rojan: Josip Pertot, Josip Piščanc, Fran Ferfolja, Fran Michelič, Josip Požar.

Greta: Anton Škaber, Jakob Ferluga, Ivan Gerlanc, Anton Pogorelc, Anton Pertot, (Terstenik-Greta.)

Barkola: Andrej Martelanc, Matija Pertot, Franc Pertot, Luka Pertot, Jakob Pertot, mežnar, Matija Martelanc, Fran Martelanc, Andrej Starc.

V V. volilnem okraji.

Bazovica: Miha Urbančič, Jožef Grgič, Miha Grgič, Ražen Andrej.

Padrič: Grgič Martin štev. 31., Jože Grgič št. 11, Jarnej Grgič.

Trebče: Štrukelj Jakob, Kralj Anton, Kralj Valentin.

Občina: Franc Kariš, Iv. Sosič, Matevž Hrovatin, Anton Vremec, Anton Sosič 163.

V VI. volilnem okraji.

Kontovel: Andrej Gerlanc, Anton Stare, Jakob Cjak, Simon Štoka, Tomaž Starc, Anton Štoka, Miha Starc, Anton Daneu, Jožef Regent, Simon Prašel, Anton Prašel.

Prosek: Valentin Cibic, Anton Briščik, Fran Milič, Ivan Godina, Ivan Balanč, Ivan Goriup, Ivan Nabergoj, Vekoslav Goriup, Križman Lukša.

Sv. Križ: Križman Košuta, Fr. Košuta, Terčak Josip, Daneu Franc.

Gg. zastopnikom je raztolmačil g. društveni predsednik, kako imajo delovati v sedanjem velevažnem času, nasvetujoč jim, naj si v posameznih okrajih izvolijo svojega predsednika, ako mogoče tudi tajnika. Tako bi bilo mogoče ostati v lepej zvezi in stalnej dotiki; v slogi se morejo posvetovati o svojem kandidatu, kakor jim veli lastno srcé in vest. — Najkasneje v štirih tednih naj se objavijo uspehi delovanja in kandidatje posameznih okrajev „Predsedništvu političnega društva „Edinost“ v Trstu, Tiskarna Dolenec“. — Okoličani, krepko na delo; zmaga bode v vašo lastno korist.

„Edinost.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 9. januvarija. „Reichsanzeiger“ javlja, da je Puttkamer dobil red črnega orla.

Dunaj 10. januvarja. „Wiener Zeitung“: Cesar povzdignil barona Hübnerja v grofovski stan. — Kakor poročajo listi, prično danes pod predsedstvom nadvojvode Albrehta konference zaradi novega vežbalnega pravilnika (Exercir-Reglement) za pehoto, kateri je vsled nove puške repetirke potreben.

Razne vesti.

* (Ruščina v Ameriki.) Dopisnik „Novega Vremena“ javlja iz Novega Yorka, da v severnoameriških zjedinjenih državah silno rasto simpatije do vsega, kar je ruskega. „Vaš Vereščagin, rekel je dopisniku profesor tamošnjega vseučilišča, osvojil je popolnoma Ameriko; sedaj je tukaj vse rusko v modi.“ Vereščagin je namreč slike svoje razstavil v Novem Yorku Tem povodom pišejo vsi ameriški listi o ruskem umetniku in o ruski umetnosti. „Vereščagin stekel si je v Ameriki neizmerno popularnost“ in to ne samo s svojimi umotvori, nego tudi s svojo velezanimivo osobo. „Na Verešćaginovej razstavi, rekel je dopisniku urednik nekega ilustrovanega lista je najzanimiveji Vereščagin sam. Učen kakor Nemec, hraber kakor ruski vojak, ljubezniv kakor Francoz, podjeten kakor Jenki (Yankee); on je takšen tip, da nesmo mislili, da je tacih v Rusiji. V ostalem se mi še le začenjamo spoznavati z Rusijo in z Rusi.“ Vereščagin je namreč tudi duhovit kritik o umetnosti ter okolu sebe zbira estetike in učenjake, katerim pojasnjuje vsako vprašanje. Poleg slik, tkanín in drugih umetnin v razstavi zanima Američane tudi ruska glasba in ruski samovar. Andrevskaja peva narodne ruske pesni, ki so občinstvu jako mile, dva ruska kmeta v narodni opravi ponujata čaj. Tudi znanje ruščine širi se v Ameriki v odličnih krogih ni prav nič nenavadnega, da gospodje in gospe v izvirniku čitajo Turgenjeva, Tolstega, Gogola itd. Kako je moderno postalo vse, kar je ruskega, navaja pesnik še jeden vzgled. V mestu Aurori, v državi Illinois, priredil je to zimo nek klub 24 javnih predavanj. A kaj misliti, o čem se čita v vseh teh 24 predavanjih? Samo o Rusiji. Tako je tudi v Novem Yorku, v Filadelfiji, Bostonu, Novem Orleansu in po drugih velikih mestih severne Amerike. Po čitanji prične se razgovor o čitanem predmetu, o fiziškej geografiji Rusije, o Rurikovem domu, o Petru Velikem, o Peterburgu in Moskvi, o Volgi, o Suvarovu, o ruskem plemstvu in kmetstvu, o ruskej literaturi in umetnosti itd.

* (Otrovano novoletno darilo) Iz Mesine se poroča: Marijeta Donato, brdka in žarečeoka Rimljanka, zaročila se je jedno leto po smrti svojega prvega soproga, z Atilijem Castellanom, postarnim graščakom Liparskim. Poroka imela bi se vršiti že ta predpust. Za novo leto pak je dobila krasotica iz Lipari prelepo škatljico napolnjeno s čarobnimi bonbončki vrhu slaščic ležal je listič s svarilom: „Ako me ljubiš, Marijeta, použij sama te bonbončke!“ Nevesta, imejoč to svarilo za nedolžno šalo svojega zaročenca, urno použije nekaj bonbončkov ter jih poda nekoliko tudi svojim sorodnikom. A kmalu napade vse, ki so pokusili teh slaščic, silna slabost in zvije strašan krč. Lepa Marijeta umre kmalu potem, mati njena pa in sestra sta še sedaj v smrtni nevarnosti. Nihče ne sumi, da bi bili bonboni otrovani; še le ko policijskega uradnika, ki je pisal zapisnik in tudi nekatere bonbone pokusil, zvije krč, uvidijo, da so res slaščice prouzročile vso nesrečo. Večdnevna preiskava ostala je brezuspešna. Kar se te dni brzojavlja iz Lipari, da so tamkaj deli pod ključ odraslo hčer Castellanovo, katera se je vedno in odločno protivila drugemu zakonu očetovemu, in dva njena sorodnika, ker je natanko dognano, da je ta poslala usodepolni novoletni dar bodoči mačehi.

* („Quod licet Jovi, non licet bovi“.) Kitajska cesarica udova objavila je nastopni dekret „Odkar je cesar v strahu božjem dobil v last svojega očeta veliko dedščino, dorasel je polagoma v moža in spodobi se torej, da mu izberemo osobo trdnega značaja in vrlih lastnostij za soprogo, katera mu bodi v pomoč doma v palači pri izpolnjevanji njegovih dolžnostij, da se visoko dostojanstvo cesaričino primerno ohrani in da se cesar v krepostnem smotru podkrepljuje. Za soprogo izvoljena je Ych-ho-na-la, hči namestniškega generallieutenanta Kuei-Hsiang-a, devojka krepkega značaja, vrlega in dostojnega vedenja. Mi ukazujemo, da se imenuje cesaricam. Mi nadalje tudi ukazujemo, da se Ja-ta-la, 15letna krasotica Chang-Hsujeva, hčerka prejšnjega uradnega vicepredsednika, in Ja-ta-la, druga 13letna hčerka taistega uradnika, uvrstita mej priležnice 4. razreda“. — Možati cesar kitajski zove se Kuang-sü in je sedaj 17 let star.

Gg. članom čitalniškega pevskega zbora!

Zaradi gledališčne predstave v soboto dne 12. t. m. bode pevska vaja za Fišerjev koncert že jutri v petek, dne 11. t. m., kar naj izvolijo gospodje člani čitalniškega pevskega zbora vzeti na znanje.

Čitalniški pevski odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Javna zahvala.

Odbor prostovoljne požarne brambe v Žužemberku se najiskreneje zahvaljuje vsem svojim dosedanjim zunanjim dobrotnikom, s tem izpolnjevaje prijetno dolžnost. Darovali so: Slavna kranjska hranilnica v Ljubljani 100 gld.; g. Fran Omersa, trgovec v Kranji, 50 gld.; Nj. svetlost knez Karlos Auersperg 40 gld.; g. E. C. Mayer, bankir v Ljubljani, 25 gld.; slavna banka „Slavija“ 25 gld.; gg. Josip Dereani, načelnik postaje v Matzleinsdorfu, Alojzij Walland, trgovec v Celji, in slavna zavarovalnica „Azienda“ po 10 gld.; č. g. Dragotin Jančigar, župnik v Koprivniku, 5 gld. Prisrčna hvala tudi slavnemu načelništvu prostovoljne požarne brambe Ljubljanske, katero je našemu mlademu društvu s svojim izkušenim svetom vselej rado postreglo in s tem mnogo koristilo.

Žužemberk, meseca januvarja 1889.

Tujci:

8. januvarja.

Pri **Maliči**: Harmens iz Koroškega. — Lendeker z Dunaja. — Horovic z Dunaja. — Stampfl iz Kočevja. — Müller iz Budimpešte.

Pri **Slonu**: Selzer z Dunaja. — Beck iz Dunajskega Novegamesta.

Umrli so v Ljubljani:

8. januvarija: Franca Pestotnik, delavčeva hči, 13 mes. sv. Petra cesta št. 70, za vnetjem sapnika. — Angela Zafran, delavčeva hči, 20 mes., sv. Jakoba trg št. 7, za jetiko.

9. januarja: Oto Kulnik, gostač, 40 let, Hrenove ulice št. 15, za jetiko. — Jakob Milavec, krojač, 30 let, Poljske ulice št. 10, za jetiko. — Jožef Terdina, mizarjev sin, $2^3/_4$ let, Krakovske ulice št. 27, za unetjem sapnika.

V deželnej bolnici:

4. januvarija: Anton Reich, gostač 73 let, za pljučnico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
9. jan.	7. zjutraj	737·9 mm.	—5·8° C	sl. svz.	obl.	0·30 mm.
	2. popol.	736·3 mm.	—4·6° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	736·3 mm.	—5·6° C	brezv.	megla	snega.

Srednja temperatura — 5·3°, za 2·8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 10 januvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—		danes
Papirna renta	gld.	82·25	—	gld.	82·35
Srebrna renta	„	82·90	—	„	83·05
Zlata renta	„	111·50	—	„	111·60
5% marcna renta	„	97·85	—	„	97·90
Akcije narodne banke	„	883·—	—	„	886·—
Kreditne akcije	„	310·75	—	„	311·20
London	„	121·—	—	„	120·95
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	9·55½	—	„	9·56
C. kr. cekini	„	5·69	—	„	5·69
Nemške marke	„	59 27½	—	„	59·27½
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.		134	gld. 75	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „		172	„ 75	„
Ogerska zlata renta 4%			101	„ 90	„
Ogerska papirna renta 5%			93	„ 60	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.			104	„ 75	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.		123	„ 50	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi			122	„ 50	„
Kreditne srečke	100 gld.		180	„ 50	„
Rudolfove srečke	10 „		21	„ 20	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „		120	„ 40	„
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.			229	„ 50	„

Zahvala.

Za mile dokaze sočutja mej boleznijo in o smrti nepozabljivega nam soproga, oziroma očeta, čest. gospoda

JANEZA PODBOJA

in za obilno udeležitev pri pogrebu srčno hvalo izrekujejo vsem sorodnikom in prijateljem

žalujoči ostali.

Ribnica, dne 9. januvarja 1889. (25)

SLOVANSKI SVET

izhaja tudi leta 1889. v isti obliki in po istem programu, kakor svoje prvo leto 1888., in sicer **10.** in **25.** dne vsakega meseca. Naročnina, katera se pošilja podpisanemu izdajatelju v Gorico, znaša za celo leto **4 gld.**, za pol leta **2 gld.** in za četrt leta **1 gld.**; za Ljubljanske naročnike pa celoletno **3 gld. 60 kr.**, za pol leta **1 gld, 80 kr.** in za četrt leta **90 kr.**

Kazalo o vsebini lanskega letnika „SLOVANSKEGA SVETA“, katero dobé lanski naročniki posebe, našteva raznotere članke in spise, kakeršni so n. pr.: „Kongres avstrijskih Slovanov l. 1888.“, „Nemški in slovanski velikošolci v Avstriji“, „Narodna avtonomija in šola“, „Pravni čut Slovanov“, „K 900letju pravoslavja v Rusiji“, „Kultura in Avstrija“, „Rusija in papeštvo“, „Hierarhija na Ogerskem“, „Češko državno pravo“. „Kulturno orožje“, „Jezik in tuji duh“, „Narodnost in jezik“, „Občeslovanska akademija znanostij“, „Verski in narodnostni člen nista izjemna zakona“, „Kdo določuje literaturne jezike“, „Jezik, književnost in kultura“, „Kulturni program“, „Papeška pisma Adrijana II. in Ivana VIII.“, „Ivan Gundulić“, „Ogerski Rusi“, „Nasledstvo kmetij in narodnost“, „O bistvu cerkve“, „O cerkvenih obredih“, „O vlivanji krščanstva na drevnjo Rusь“, „Zadruga na Hrvaškem“, „Slovanska ornamentika“ itd., itd.

Leta 1889. pridejo na vrsto važne razprave o raznih slovanskih kulturnih vprašanjih, n. pr.: „O ‚zadrugi‘, ruskem ‚miru‘ in ‚artelju‘“, „O slovanski terminologiji za raznotere stroke“, „O slovanskem pravu“, „O slovanskih običajih in umetnostih“ itd., itd. Pretresale se bodo tudi specifiški slovanske zadeve, dopisi in novice pa bodo zabeleževali važne slovanske dogodke.

„SLOVANSKI SVET“ je v prvi vrsti namenjen zrelšemu slovenskemu občinstvu; temu se priporoča, da ga podpira gmotno še bolj, nego duševno.

Fran Podgornik,
izdajatelj „SLOVANSKEGA SVETA“
v Gorici.

(19—1)

Odvetniški pisar,

dobro izurjen in slovenskemu jeziku popolnem vešč, vsprejme se takoj.

Ponudbe naj se blagovoljno pošljejo upravništvu tega lista z naslovom: **„T.“.** (23—1)

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri **vratnih, želodčnih, mehurnih** in **obistnih boleznih,** pri **kataru, hripavosti, kašljanji,** posebno za otroke, poleg tega pa tudi (736—11)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organičnih in želodec otežujočih primesi.

V Ljubljani ga prodaja **M. E. Supan; v Kranji: F. Dolenc; v Celji: J. Matič.**

Izjava.

Kar sem v svoji prenagljenosti bodisi o banki „SLAVIJI“, bodisi o njenem glavnem zastopniku gosp. Ivanu Hribar-ji, slabega govoril, obžalujem in kot neresnično preklicujem.

Jaz ne morem ni o gosp. Hribar-jevem vedenji v obče, ni o njegovem poslovanji kot zastopnik imenovane banke, ničesar slabega reči.

V Tolminu, 8. dne prosinca 1889.

(22) **Ludovik Valenta.**

Št. 273. (21—1)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1889. pričelo se je s **I. januvarjem** in je plačati ta davek v okrožji Ljubljanskega mesta od vsacega psa, izvzemši one pse, kateri so za varstvo na samoti ležečih posestev neobhodno potrebui.

Lastniki psov naj si saj **do I. februvarja letos** preskrbé letošnje marke, katere se dobé pri mestni blagajnici proti plačilu **4 gld. a. v.**

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobiranji pasjega davka, se vsi lastniki psov opozorijo, naj o pravem času uplačajo takso, ker bode konjač od 1. februvarja letos začenši vse one pse polovil, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 5. dan januvarja 1889.

Kovaškega pomočnika

išče dober kovaški mojster. Delati mora znati sekire, svarbe, plenkače, klipake, okove z ostrino. Če je priden in dobrega vedenja ter je pošten, se vsprejme, če tudi vsega ne zna, se bodo pa tukaj naučil. Delo bode imel zmirom, če bode priden, ravno tako tudi dobro plačilo in hrano. — Kdor želi ustopiti v delo, naj takoj pride k **Josipu Križ-u,** kovaškemu mojstru v **Čubar-u h. št. 53** na Hrvatskem, skozi Rakek. (15—2)

Preklic!

Dolgove, katere v mojem imenu drugi, naj si bode kdor hoče, napravijo, ne plačam.

Fran Bajc,
urar v Ljubljani.

(20—2)

V „Národni Tiskarni“ v Ljubljáni

so izšle in se dobivajo **po znižani ceni** sledeče knjige:

Otci in sinovi.

Roman. Ruski spisal *J. S. Turgenev.* Preložil *Ivan Gornik.* Mala 8°, 357 stranij. Cena *50 kr.*, po pošti *55 kr.*

Undina.

Spisal *André Theuriet,* poslovenil *Vinko.* — Ml. 8°, 143 stranij. Cena *20 kr.*, po pošti *25 kr.*

Vilênski brodnik.

Spisal *Emile Souvestre,* prevel *Muhoder.* — Ml. 8°, 82 stranij. Cena *15 kr.*, po pošti *17 kr.*

Dnevnik.

Spisal *Ludovik Halévy,* poslovenil *Vinko.* — Ml. 8°, 95 stranij. Cena *15 kr.*, po pošti *17 kr.*

Za dragocenim korenom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal *A. J. Maksimov.* Poslovenil *J. P.* Ml. 8°, 141 stranij. Stane *20 kr.*, po pošti *25 kr.*

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal *René Lefebvre.* Poslovenil * * * *Stat nominis umbra.* Ml. 8°, 535 stranij. Stane *50 kr.*, po pošti *55 kr.*

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler. — **Ženstvo v slovenski národni pesni.** Govoril drd. Ivan Tavčar. — **Jeanne d' Arc, devica orleanska.** Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 stranij. Cena *20 kr.*, po pošti *25 kr.*

Ukrajinske dume.

Češki spisal *E. Jelínek.* Poslovenil *Podvidovski.* Mala 8°, 84 stranij. Cena *15 kr.*, po pošti *20 kr.*

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal *Charles Nodier,* poslovenil *J. Kržišnik.* — Ml. 8°, 198 stranij. Cena *25 kr.*, po pošti *30 kr*

Junak našega časa.

Roman. Spisal *M. Lermontov,* poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 264 stranij. Cena *40 kr.*, po pošti *45 kr.*

Selski župnik.

Roman. Spisal *L. Halèvy,* poslovenil *Vinko.* — Ml. 8°, 203 stranij. Cena *25 kr.*, po pošti *30 kr.*

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof *A. K. Tolstoj,* poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 609 stranij. Cena *70 kr.*, po pošti *80 kr.*

Nov.

Roman. Spisal *Turgenjev,* poslovenil *M. Málovrh.* — Ml. 8°, 32 pôl. Cena *70 kr.*, po pošti *80 kr.*

Dubrovski.

Povest. Spisal *A. S. Puškin,* poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 122 stranij. Cena *25 kr.*, po pošti *30 kr.*

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pôl. Cena *:0* ošti *45 kr.*

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.